

HÖRNSTENEN

TEOLOGISKA INSTITUTET I FINLAND
HÖRNSTENEN ÄR KRISTUS JESUS SJÄLV (EF 2:20)

6/2020

**FRIDFULL JUL OCH ETT VÄLSIGNAT NYTT ÅR 2021
ÖNSKAR VI ER ALLA!**

PLURALISMEN ÄR EN DÅLIG LÖSNING PÅ KYRKANS PROBLEM

I den evangelisk-lutherska kyrkan talar man ofta om pluralism eller mångtydighet som ett ideal, som man tror skall locka också de människor till kyrkan som har svårt att acceptera kyrkans läror eller som inte har någon anknytning till den kristna tron. Man föreställer sig att ifall man sänker trösklarna tillräckligt mycket och avlägsnar betydelsefullt innehåll från den kristna tron, så kommer människorna på något sätt att ha bättre beredskap att förbli kyrkans medlemmar och förbinda sig till den.

Statistiken visar emellertid att en sådan strategi inte fungerar. Just de som man har försökt locka att stanna kvar med stöd av pluralism skriver ut sig ur kyrkan. Det är framför allt de för vilka kyrkan saknar betydelse och som inte är religiösa och inte tror på Gud som skriver lämnar kyrkan.

Pluralismen för inte dessa tillbaka till kyrkan. Vem skulle vilja intressera sig för en sådan gemenskap, som inte själv riktigt vet, vad den skall lära och som inte har annat att erbjuda än motsägande och pluralistiska svar på människors frågor. Det är svårt att vinna nya medlemmar, ifall man inte ens på en någotsånär gemensam nivå kan säga, vilket slag av gemenskap de förbinder sig till och varför de överhuvudtaget skall gå med i en sådan organisation.

Tomhet får man också utan beställning. Speciellt unga människor väntar sig svar av kyrkan, intellektuella och moraliska utmaningar, en gemenskap och något

betydelsefullt. En fördummad kristendom med ett tunt läromässigt innehåll eller sänkta trösklar verkar inte vara någon lösning på lång sikt. Ifall man avlägsnar även de sista betydelsefulla delarna i den kristna tron, intresserar den ingen och svarar inte på någons frågor. Saltet mister sin sälta.

Ifall man vill att kristendomen och kyrkan skall vara en inbjudande gemenskap borde det egna budskapet istället göras tydligare. Sådant som man själv inte har någon klar uppfattning om är det svårt att föra vidare. Speciellt i en tid som är pluralistisk och mångtydig behövs en stark grund och en trygg botten att bygga andlighet på. Till det strävar vi också inom STI när vi utbildar teologer.

Jag menar inte att kyrkan bör ha en ståndpunkt i alla frågor eller att den borde tvinga alla in i en viss intellektuell mall. Ändå bör man ge tydliga svar på de frågor där kristendomen har klara svar fastän detta inte skulle tillfredställa alla.

SANTERI MARJOKORPI

7.12.2020 (ÖVERS. LEIF ERIKSON)

EN UTMANING I JULETID

Jag skulle vilja komma med en utmaning till alla er som läser Hörnstenen. Eftersom Teologiska institutet i Finland går rejält på minus detta år, utmanar jag Hörnstenens läsare att ge en julklapp åt institutet – var och en enligt sin ”framgång”. Själv kommer jag att donera 10 % av min pension till STI.

- En av Hörnstens läsare och understödjare

Hur du kan anta utmaningen: För att betala in din gåva kan du använda de kontouppgifter som finns på bankgirot inne i tidningen. Ange också din personliga medlems-referens, som du finner på adress-lappen som är fastklistrad på tidningen. Alternativt kan du i kommentarsfältet skriva ”En utmaning i juletid”. Tack för din gåva!

ETT AXPLOCK UR VÅRENS PROGRAM

Föreläsningsserien om den judisk-kristna världsbilden och det judisk-kristna samhället. (Föreläsningarna hålls på finska).

Tisdagar kl. 14–16.

Tis. 19.1. Hur definierar man det goda samhället; gemenskap och sju kriterier för ett gott samhälle med Moseböckerna som exempel. PD Jouko Jääskeläinen

Tis. 26.1 På vilket sätt ville profeterna i Gamla testamentet förändra samhället? Prof. Antti Laato

Tis. 2.2 Kristendomens uppkomst och förhållande till den världsliga överheten: vad övertogs från judendomen och vad förändrades? PD Jouko Jääskeläinen

Tis. 9.2 Tankar om samhället hos Augustinus – ”Guds stad” och dess betydelse. TD Timo Nisula

Tis. 16.2 Den lutherska reformationens inverkan på samhällsidealet. Prof. Emeritus Kaarlo Arffman

Tis. 23.2. En kritisk granskning av moderna religiösa och politiska utopier gällande det goda livet och det goda samhället. PD Jouko Jääskeläinen

Tis. 2.3. Aktuella samhälleliga frågor i ljuset och under inverkan av Bibeln och kristen tro. PD Jouko Jääskeläinen

TEXT: SANTERI MARJOKORPI
(ÖVERS. JAKOB DAHLBACKA)

Ett tecken som uppenbarats under julen

I julevangeliet förkunnade änglarna glädjebudskapet för herdarna om Jesu födelse. De förkunnade att en Frälsare hade fötts i Davids stad och att Han var Kristus, således Herre och Messias. Därefter sade änglarna till herdarna: ”detta skall för er vara ett tecken: ni skall finna ett barn, lindat i en krubba” (Luk 2:12). Jag vill nu koncentrera mej på detta senare.

ETT TECKEN FRÅN GUD

Många kräver tecken av Gud. Man krävde också detta av Jesus. På samma sätt krävs ofta av oss kristna att Gud på något sätt skall visa att Han finns. Åt herdarna gavs ett tecken: Ett barn som ligger lindat i en krubba.

Det är ett mycket märkligt tecken, egentligen inget tecken alls. Där finns inget märkligt. Guds fattigdom, litenhet och svaghet är Hans egentliga tecken. Detta är motsatsen till det vi av naturen föreställer oss om Gud och hurudan vi vill att Gud skall vara. Därför är det ett så stort tecken. Just i Guds svaghet ligger hemligheten med Hans människoblivande, hela julens hemlighet.

Man kan möta Gud i mycket obetydliga medel. Man kan möta Honom genom att läsa en så enkel sak som en bok, Bibeln. På samma sätt möter man Honom i nattvardens bröd och vin eller i dopets vatten. Den första julen hade Gud ödmjukat sej till att bli ett litet barn i en krubba. Detta Guds sätt att verka är till slut ett mycket stort tecken, som överträffar våra förväntningar och våra synsätt.

Ett litet barn ligger i en krubba. Han är vår Gud! Just på julen visar Gud sej själv på ett helt nytt sätt. Då visar sej Guds verkliga ansikte. Barnet i krubban visar oss människor att man inte skall vara rädd för Gud. Gud uppenbarade sej inte för människorna som en fruktansvärd, straffande kung och domare inför vilken var och en böjer sina knän fylld av existentiell förfäran i väntan på en kosmisk dom, utan som ett litet barn i krubban. Finns det någonting så ofarligt och lättare att närma sej än ett litet barn? Sådan är vår Gud. Räds alltså inte inför Honom utan kom till Honom i krubban och tillbed liksom herdarna vår underbare Frälsare.

HERDARNA SOM FÖREBILD FÖR DEN KRISTNE

När herdarna hade hört ängelns ord sade de till varandra: ”Låt oss nu gå till Betlehem. Där skall vi få se det som hänt och som Herren har förkunnat för oss.” Herdarna fick alltså höra vad Gud förkunnat för dem, och kunde så söka upp Kristus. Det uppenbarades för dem av änglarna, de hittade inte på det själva. Det kom till dem utifrån dem själva. Utan denna uppenbarelse från Gud hade de knappast känt igen Gud i krubban eller begett sej iväg och lämnat sina får.

Utän Guds uppenbarelse hade Jesus förblivit ett okänt fattigt barn som fötts i samhällets utmarker. På samma sätt kan inte vi finna Gud om inte Han uppenbarar sej för oss. Vi behöver den uppenbarelsen för att känna Gud.

Vår naturliga gudskunskap är pga syndafallet alltid fördärvad. Vi kan inte se Honom i barnet i krubban, utan vi har en felaktig gudsbild: någonslags hemgjord avgud. Därför är det viktigt att studera Bibeln, som förmedlar Guds uppenbarelse till oss. Endast så kan vår gudsbild korrigeras och vi kan känna igen barnet i krubban som vår sanne Gud.

Efter att herdarna hört vad som förkunnats för dem, begav de sej skyndsamt iväg till Jesus. När det är fråga om tron på Gud lönar det sej att skynda sej. Det lönar sej inte att skjuta på saken till en diffus framtid, utan att handla enligt vad Gud uppenbarat. Man ska ta lärdom av detta och rätta sej därefter.

Då herdarna begett sej iväg ledda av det som förkunnats för dem, fann de att

”allt var alldeles som det blivit sagt till dem”. De fann Kristus och återvände ”prisande och lovande Gud för allt de hade hört och sett”. Herdarna blir så ett slags förebilder för den kristne. När de hade följt vad Gud uppenbarat för dem, kom de till Kristus och prisade Gud för det de fått se.

TEXT: SANTERI MARJOKORPI
FOTO: ©VULKANISMUS –
STOCK.ADOBE.COM
(ÖVERS. ULF EMELEUS)

FOLKMISSIONENS BIBELUTBILDARE

MIKA EBELING: "Man skall vara färdig att lida för Kristi skull"

Vem är du och vad gör du?

Jag är Mika Ebeling, 56 år och Helsingfors folkmissions bibelutbildare samt pastor. Jag är gift, fyrabarnspappa och farfar åt 1+1 barnbarn. Min centrala uppgift är att ha ansvar för gudstjänstverksamheten. Jag sitter också sjätte perioden i stadsfullmäktige i Helsingfors. Ytterligare så gillar jag att motionera och läsa böcker.

Vad hörs från folkmissionen i Helsingfors?

Under coronatiden har vi lärt oss mycket om kontakter på distans. Vi har lyckats rätt bra. Vi koncentrerar oss på mediaarbete. Inom medarbetarskaran har det skett stora förändringar eftersom min långvariga arbetskamrat Seppo Palonen, avgick med pension i slutet av november, och min andra arbetskamrat Antti Koskenniemi är föräldraledig ett halvt år.

Vilka är de största utmaningarna för närvarande i ditt arbete?

Att lära mig det nya. Coronatiden är tiden för överflyttning till det digitala. Den stora frågan är, hur förverkligas Jesu befallning att göra alla människor till Hans lärjungar. Den andra stora frågan är, hur kan man hålla kontakten till församlingen under denna tid. Det största utmaningen är väl att förstå att använda coronatiden på ett förståndigt sätt.

Dina glädjeämnen?

Ekonomin har hållit förhållandevis bra. Vi har på kommande sakkunniga ansvarsbärare till kärnverksamheten. Gud har gett djup i förståelsen av bibeln och också nya intressanta forskningsobjekt. Det är fint att finna att hos Gud finns många intressanta åtaganden. Det är en stor glädje då man får dela med andra människor erfarenheterna av Guds stora verk.

Hur ser du på den kristna trons framtid i Finland?

Det sker stora förändringar. Längre kan vi inte lita på att folkkyrkan lär kristendomens grundsanningar åt hela folket. Detta är en utmaning och en möjlighet för väckelserörelserna. Det kan mycket väl hända att den levande lutherska kristendomen formas utanför folkkyrkan. Jag önskar att det då skulle födas en stor, verklig luthersk kyrka.

Du har talat om ordets frihet. Har de kristna ännu frihet att tro och lära såsom den kristna tron lär?

Det har man ifall man är beredd att lida. Vi går mot en tid då man får bereda sig på att lida då man bekänner sin tro. Det är viktigt att förstå att man skall lyda Gud mer än människor, också fast människorna inte godkänner det. Päivi Räsänen är ett exempel på en människa

som använder friheten att uttrycka sig, fastän statsåklagaren försöker beröva henne denna frihet.

Vad var det som fick dig att ställa dig till förfogande för STI:s arbetsgrupp?

Mika Tuovinen frågade ifall jag var beredd att representera folkmissionen när Vesa Ollilainen drog sig tillbaka. Uppdraget har varit angenämt.

Hur ser du på STI:s betydelse?

STI har en viktig uppgift att stöda dem som studerar teologi, samt att ordna kompletterande utbildning. Det är också viktigt att studeranden lär känna högklassig, konservativ teologi. Ifall kyrkan splittras kommer STI:s betydelse för den kommande prästutbildningen att bli mer betydelsefull än nu.

I vilken riktning skulle du vilja att STI skulle gå?

Apologin har kommit nära mig själv. Det är viktigt att människorna förstår att det finns goda skäl till att tro som den kristna tron lär. Min dröm är att de troende svarar med glädje, då någon frågar om den kristna tron verkligen är sann.

Har du något annat att säga åt Hörnstenens läsare?

Herren känner vår framtid och Han kan ha omvårdnad om oss. Herren har inte lovat oss ett lätt liv, men Han är nära. Vi skall komma ihåg hur Jesus lämnade sin himmelska härlighet, tömde sig själv, tog en tjänares skepnad och led på korset det straff som vi hade förtjänat. Detta gjorde Han av kärlek, för att få oss till sina egna för evigt. Detta är en orsak till tacksamhet som består.

TEXT: SANTERI MARJOKORPI
FOTO: HEKL ARKIV
(ÖVERS. STIG-ERIK ENKVIST)

Gemenskapen är viktig

För tre sedan höll jag på att inleda mina studier vid teologiska fakulteten i Helsingfors. Jag fick ta del av flera reklam om STI, både från bekanta teologer och direkt till min epost. Nog måste man komma och se den platsen. Om jag minns rätt, deltog på första gången på eftermiddagskaffet och en gullnäsbföreläsning om Gamla testamentet med Timo Eskola.

Under ett par år har institutets kaffeautomat, föreläsningssal och min egen läsplats blivit bekanta för mig. STI har blivit en viktig plats för studier. Och mera än så, också en plats för att göra teologi. Särskilt diskussionerna i kafferummet – både sådana som jag har hört på eller deltagit i – har innehållit goda och viktiga lärdomar. Många av stamgästerna på STI är kloka studeranden som utan tvekan i framtiden är specialister på var sitt område.

Föreläsningar har jag besökt ibland, när tiden har passat mig eller ämnet intresserat mig. Ibland sägs det att STI:s föreläsningar är en ”alternativ skuggutbildning” utanför fakulteten. Jag ser inte saken så. Institutets föreläsningar är inte alternativa utan snarare påbyggnadsutbildning. De fyller teologens kunnande men erbjuder samtidigt kunskap för alla om intressanta teman oavsett studieinriktning.

Alla kurser på fakulteten har hållits på distans sedan marsmånad så STI har under hösten varit den enda platsen att träffa andra teologie studeranden. (Besökarantalet har ändå inte överskridit begränsningarna och det finns inte heller några kända ex-

poneringar till coronaviruset.) Trots att vi jobbar med vitt skilda kurser på våra läsplatser, är det ändå fråga om ett socialt sammanhang. Gemenskapen är viktigt även då när egen motivation tryter.

Jag arbetar för tillfället som vikarierande ungdomsarbetsledare inom Folkmissionen i Helsingfors. Vår moderorganisation är en av STI:s medlemsorganisationer. Ett halvt års vikariat förlänger förstås studier en aning men desto bättre – jag får spendera ännu mera tid i STI:s kafferum.

TEXT: JUHO YLITALO, TEOLOGI
STUDERANDE
FOTO: HEKL:S BILDARKIV
(ÖVERS. TUOMAS ANTTILA)

Advent

Adventstidens budskap utkristalliseras i texten för fjärde advent, den andra läsetexten:

Gläd er alltid i Herren. Än en gång säger jag: gläd er! Låt alla människor se hur vänliga ni är. Herren är nära. Bekymra er inte för något, utan låt Gud få veta alla era önskningar genom bön och åkallan med tacksägelse. Då ska Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus. (Fil. 4:4-7)

Han säger alltså inte: Gläd er när ni tycker att det finns anledning till glädje, när ni är framgångsrika eller är tillsammans med goda vänner. Nej, gläd er ALLTID i Herren!

Med andra ord får vi varje dag glädja oss åt julens budskap och i alla livets förhållanden. Ängeln sade till herdarna: ”Var inte rädda! Jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket: I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren.” (Luuk. 2:10-11) Tack vare Jesu förtjänst duger vi för himlen. Det är vårt största glädjeämne! Detta år firar vi advent och jul under mycket speciella förhållanden. Coronapandemin har på något sätt påverkat alla människor i hela världen. Mycket märkligt att världen ”stannade” helt plötsligt.

Många känner ångest och t.o.m. rädsla för vad som skall hända. Själv har jag kunnat glädja mig på många sätt. Plötsligt blev alla resor och större möten inhiberade. Jag fick börja distansarbete hemifrån. Vara hemma ensam och i lugn

och ro! Jag fick på ett nytt och konkret sätt känna och uppleva att ”gläd er alltid i Herren” är sant också mitt under en pandemi. Således ALLTID.

Vi får denna jul också glädja oss åt att att vi är ”tvingade” att vara hemma med våra närmaste som är Guds gåvor till oss.

Kol. 3:15: ”Låt Kristi frid regera i era hjärtan, den frid ni är kallade till i en och samma kropp. Och var tacksamma.”

Guds julbudskap till oss mitt under coronapandemin är alltså detta: ”Var inte rädda” och ”gläd er!”

En välsignad och fridfull jul!

TEXT: PER-OLE HJULFORS,
VERKSAMHETSLEDARE FÖR
HEMLANDSMISSION /
LAESTADIANERNAS
FRIDSFÖRENINGARS FÖRBUND
FOTO: FOTOELITE, PIETARSAARI
(ÖVERS. TOMAS KLEMETS)

FÖRÄNDRINGAR FÖRORSAKADE AV CORONA-PANDEMIN

Mot slutet av året blev corona-restriktionerna striktare i Helsingfors. Detta har medfört förändringar i verksamheten även för STI:s del. I december ordnar vi exempelvis inga kafferep på vardagar kl. 14.

Inga åhörare tillåts närvara fysiskt vid de föreläsningar som anordnas. Istället filmas föreläsningarna och finns till påseende på STI:s YouTube-kanal. Institutets utrymmen och bibliotek är öppna i enlighet med öppethållningstiderna. Dessa får besökas enbart om man är frisk, och rekommendationen om att använda ansiktsmask gäller fortfarande.

Verksamheten fortsätter på detta sätt åtminstone fram till årets slut. Vi får hoppas att vi på våren kan återvända till en något mer normal dagordning. Mer information om vårens verksamhet och om fortsatta förhållningsregler kommer att återfinnas på institutets webb-sidor.

STI:S ÖPPETHÅLLNINGSTIDER VID ÅRSSKIFTET

- * **Ons. 16.12–ons. 6.1 stängt**
- * **Tors. 7.1–fre. 8.1 kl. 9–16**
- * **Fr.o.m. mån. 11.1 kl. 9–19**

Ett varmt tack till våra understödjare, förebedjare och till vår tidnings läsare för det gångna året som på många sätt varit utmanande! Vi önskar er alla en välsignad juletid och ett nåderikt år 2021.

Perusta-tidningens teologi-dagar hålls enbart på distans

Vid teologi-dagarna 3–5.1.2021 fördjupar vi oss i frågan om lidande och själavårdande teologi. På grund av Corona-pandemin arrangeras tillställningen som en distanskurs. Anmälan till deltagande på distans har öppnats och programmet uppdateras ännu till viss del. Kom med, anmäl dig här: <https://raamattuopisto.fi/kurssit-ja-tapahtumat/>

GENERALSEKRETERARENS BESÖK / JANUARI 2021

- 24.1. Predikan, Det heliga hjärtats kapell, Kristinegatan 1, Helsingfors
- 27.1. Ristin kilta-ungdomssamling, Bistervägen 8, Esbo

Adressen: Kajsaniemigatan 13 A 4. vån.
00100 Helsingfors

Telefon 09 668 9550

E-post: sti@sti.fi
förnamn.efternamn@sti.fi

Hemsida www.sti.fi

Bank
Danske Bank
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH

Nordea
FI66 1555 3000 1169 14, NDEAFIHH

Annställda
generalsekr. Santeri Marjokorpi
sekreterare Kirsi Kuru

Teologiskt forsknings- och skolningscentrum.

Församlingsbesök, lektioner, bibliotek och läsesal.

Öppet under perioderna kl. 9–19.
Undantag kan hända i öppettiderna under koronapandemin och julen, kolla på websidan.

Styrelsens ordförande

verksamhetsledare Mika Tuovinen,
Finlands ev.luth. Folkmission

Medlemsorganisationer

Missionsföreningen Såningsmannen, Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys (Bedjarörelsen i Västra Finland), Finlands ev.luth. Student- och Skolungdomsmission, Radio-missionsorganisationen Budbärarn, Finlands ev.luth. Folkmission, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys, Finska Bibel-institutet, Sv. Luth. Evangelieföreningen i Finland, Laestadianernas Fridsföreningars Förbund

Finansieras av frivilliga bidrag.

Medlemsavgift för understödande medlemmar: 40 €/år (studerande 10 €, kollektiv 100 €). Bokgåvor, understöd och testamenten mottas med tacksamhet.

Insamlingstillstånd i Finland RA/2018/904:

1.1.2019-31.12.2020. Vi har redan fått ett insamlingstillstånd RA/2020/1362 som börjar 1.1.2021 och är giltigt tills vidare.

Publicerar den teologiska tidskriften *Iustitia*. Informationsbladet *Hörnstenen* (*Kulmakivi*) sänds till understödande medlemmar. ISSN 2243-075X (Print), ISSN 2243-0768 (Online)

TEOLOGISKA
INSTITUTET I FINLAND
KAJSANIEMIGATAN 13 A
00100 HELSINGFORS

Posti Green

PÄRMBILD: BLUARTPAPELARIA® -
PIXABAY.COM

BAKBILD: JULKOMPOSITION
©EMMI - STOCK.ADOBE.COM

HAN SKA VARA KUNG ÖVER JAKOBS HUS FÖR EVIGT, OCH HANS RIKE SKA ALDRIG TA SLUT.
(LUKASEVANGELIET 1:33)